

۱

هوایپیماریا
همدستی نداشتیم
شغله چه بود؟

برقرار بودم.

مشکل مالی داشتی؟

دخل و خرجم جور در نمی‌آمد.

کسی متوجه نشد این وسائل را داخل
هوایپیما میری؟

نه؛ البته مواد منفجره‌ای همراه نداشتیم.

فقط پسرم شک کرد که به او گفتم بطری

آب معدنی است.

همسرت در این ماجرا پنهان نقش داشت؟

او نمی‌دانست چه نقشه‌ای داشتم حتی

وقتی بلند شدم به او گفتم قصد رفتن به

سرویس بهداشتی را دارم.

چرا می‌خواستی هوایپیما را به عربستان
بری؟

هدف نوعی اعتراض بود.

اما این کار یافته و حشمت مسافران شده

بود.

من نمی‌خواستم به کسی آسیبی وارد

شود.

برای اجرای نقشه‌ات از کسی کمک
نگرفتی؟

نه، همدستی نداشتیم.

گروگانگیری در آسمان

دهه ۷۰ و ۶۰ را می‌توان رکورد دار بیشترین هوایپیماریا بی‌درایران دانست. در آن زمان بیشتر ریایش‌های با موقوفیت همراه بود و در صد کمی با دستگیری یا مجروح شدن ریاینده‌گان بدون نتیجه پایان می‌یافت. بیشتر پروازهای ریوده به عراق، فرانسه و مصر می‌رفتند و خدمه و مسافران بعد از بی‌یاده شدن هوایپیماریاها بار دیگر به ایران بازمی‌گشتد. بیشتر هوایپیماریاها این انجام شده در دهه ۶۰ و ۷۰ با انگیزه سیاسی می‌شد. با سپردن مسؤولیت امنیت پرواز به سپاه پاسداران ریایش‌ها تقریباً به صفر رسید و هیچ هوایپیماری از کشور خارج نشد. پرسو و صادرین هوایپیماریا را شالد حدانی سال ۷۹ انجام داد که چند سال بعد سناریوی فیلم ارتقای پست شد و خالد ورسول و ده هم‌ستش بالآخره در بهار ۱۴۰۰ باعفو آزاد شدند. در آخرین ماجرا نیز سال گذشته مردی با سلاح قلابی و ادعای بمبگذاری قصد داشت هوایپیماری را به عربستان ببرد که ناکام ماند. جلسه رسیدگی به این پرونده، هفته گذشته در دادگاه کیفری استان برگزار شد که این هفتاه با روایت جلسه دادگاه و حرف‌های مرد هوایپیماریا، به بررسی جنجالی ترین هوایپیماریاها ایران پرداخته و مجازات هوایپیماریا را بررسی کردیم.

مجید غمخوار

تپش

روایتی واقعی از یک هوایپیماریا قلابی!

شامگاه ۱۴ اسفند ۹۹، هوایپیمای فوکر سازمان هوایپیماری درادامه رئیس دادگاه با تفهمیم اتهام به پیمان از او خواست از خود دفاع کند. مرد هوایپیماریا با رد اتهامش گفت: «سواد و کار درست و حسابی نداشتیم و باداشتن همسرویک فرزند ساله نمی‌توانستم مخارج زندگی ام را تامین کنم و به دلیل فشارهای اجتماعی تصمیم گرفتم هوایپیماریا بی‌کنم. این کار نوعی اعتراض به شرایطم بود. روز حاده براساس نقشه‌ام یک جلیقه شبیه جلیقه های افجعای درست کرده و به خودم بستم. یک اسلحه قلابی هم با خودم به هوایپیما آوردم. بعد از سوارشدن، منتظر ماندم هوایپیمازویی باند بلند شود بعدی بهانه‌رفتن به سرویس بهداشتی بلند شدم. مهماندار به سمت آمد و کاغذی را که از قبل آماده کرده بودم به او دادم. روی برگه نوشته بودم، جلیقه انجفایری به من وصل است اما کنترل شدراختیار من نیست. خواستم هوایپیما به اهواز برگرد. مهماندار بدون هیچ واکنشی به راه افتاد. من هم پشت سر از حرکت کردم. مقابل مردی ایستاد و در این جلسه کیفری یک استان تهران پا میز محکمه ایستاد و در این جلسه مدعی شد، هوایپیماریانیست و یک معارض اجتماعی است. ابتدای جلسه رسیدگی که به ریاست قاضی رحمانی برگزار شد، نماینده دادستان در دفاع از کیفرخواست گفت: «متهم ۳۵ ساله به نام پیمان، سال گذشته با یک سلاح قلابی و بستن جلیقه انفجار قلابی قصد ریودن هوایپیمای مسافربری اهواز - مشهد را با شدن. مهمانداران آنها را آرام کرده و روی صندلی نشاندند. خودم هم ترسیدم. می‌ترسیدم نکنندروی من اسلحه بکشند و کسی شلیک کند و جانم گرفته شود. مامور امنیت پرواز بعد از آرام شدن جو هوایپیما با خلبان صحبت کرد و او هوایپیما را در فرودگاه اصفهان برمی‌شاند. درآجات مقاماتی نکرده و دستگیر شدم.» کشور عربستان هدایت کند. برای او در خواست اشدم مجازات دارم.»

در جریان آخرین
هوایپیماریا در ایران
مردی با حمل اسلحه
و تجهیزات تقلیبی
قصد ریودن هوایپیما و
انتقال آن به عربستان
راداشت که با واکنش
ماموران امنیت پرواز
ناکام ماند
